

[Niels Matthiasen.]

netop nu finder man det fra regeringens side berettiget at inddrage den konsulentordning, kolonihavebevægelsen har haft til rådighed.

Regeringen taler meget om hensynet til menneskenes trivsel, men det forekommer mig unægtelig, at det mest bliver ved talen. Her er en bevægelse, der traditionelt har skabt et åndehul for tusinder og atter tusinder af mennesker fra storbyerne, først og fremmest dem med de små indkomster, og givet disse mennesker trivsel. Nu modarbejder regeringen direkte kolonihavebevægelsen, først ved at umuliggøre det for en lang række kolonihaveejere at blive ved deres haver af økonomiske grunde og dernæst ved at fratage dem den faglige støtte, som er nødvendig ved udflytningen af kolonihaverne til byernes omegn. Kan landbrugsministeren give nogen som helst rimelig begrundelse for den konsekvente negative holdning over for kolonihavebevægelsen og dens medlemmer, som åbenbart er kommet frem?

Landbrugsministeren (Henry Christensen): Jeg kan allerførst sige til det ærede medlem, at den fremstilling, han gav af problemet vedrørende en statskonsulentstilling i Kolonihaveforbundet, jo stammer fra Kristeligt Dagblad, men at fremstillingen ikke er korrekt.

Der er ikke tale om, at regeringen eller jeg har truffet beslutning om, at Kolonihaveforbundets statskonsulent skal inddrages. Derimod er der en gammel bestemmelse fra loven af 1958 om normering og klassificering af tjenestemandstillinger, hvor det i § 222 hedder, at stillinger som statskonsulent i indlandet nedlægges ved ledighed, herunder altså også den stilling som konsulent i havebrug, hvis hovedopgave har været at bistå kolonihavebevægelsen. Man har rejst spørgsmålet, om man skulle overflytte denne konsulentstilling til den lovgivning, der i øvrigt er under forberedelse om en række andre konsulentstillinger; da de imidlertid er baseret på et væsentlig andet grundlag, tror jeg ikke, der er noget fornuftigt i at foretage denne overflytning.

Men hvad selve det foreliggende problem angår, vil jeg gerne sige, at jeg for det første deler den sympati for kolonihavebevægelsen,

som også det ærede medlem gav så kraftigt udtryk for, og for det andet at problemet om den pågældende stilling jo først rejser sig om 2-3 år, når den nuværende indehaver af stillingen fylder 70. Jeg vil i hvert fald for mit vedkommende, hvis jeg får anledning til at overveje det problem, der da opstår, være positivt indstillet over for at bevare den foreliggende stilling.

Niels Matthiasen: Jeg takker ministeren for svaret. Det ville unægteligt have været en fordel, hvis man fra landbrugsministeriet havde berigtiget artiklen, der byggede på en udtalelse fra en ekspeditionssekretær i landbrugsministeriet. Det ville have lettet situationen, så kunne vi have sparet dette spørgsmål. Jeg synes, det er rart at høre, ministeren er positivt indstillet for en forlængelse af ordningen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om Danmarks forvaltningshøjskole.

(Lovforslaget (nr. 43) findes i tillæg A. sp. 1227, fremsættelsen i tidenden sp. 443).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Peder Hansen: Vi har tidligere i år haft lejlighed til at behandle et forslag om Danmarks forvaltningshøjskole. Dette forslag var omtrent ligelydende med det nu foreliggende, og jeg vil derfor tillade mig at henvise til de bemærkninger, jeg fremkom med her i forsommeren.

Vi vil gerne medvirke til en gennemførelse af forslaget, idet vi ikke mindst anser det for meget vigtigt at komme i gang med den videregående efteruddannelse, som sigter på varetagelse af selvstændige administrative funktioner i forvaltningen. Ikke mindst ude i de nye storkommuner og storamter tror jeg, der er et udtalt behov for personale med en sådan uddannelse. Det er heri, vi ser en interesse i at komme i gang med undervisningen.

Heri ligger naturligvis ikke nogen underkendelse af det personale, som i dag slås